

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias Vincentii Caraffa, Societatis Iesv Praepositi Generali, Tomvs ...

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partium Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 16. De Virtute Perseverantiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

quicunque tribulationis & passionis: in famâ: in
 honorâ: in substantiâ seu divitiis; in amicis: in pa-
 ramentis, & universaliter, in omnibus adversis, non
 particularis, restringendo se ad tolerandam unicam
 materiam passionis speciem, v. g. in divitiis vel pe-
 cuniis; ac non in honore & similibus. Secundò,
 interior, quia debet esse realis & non verbalis:
 ut nosmetipsi libenter patiamur, & non tantùm
 ad patientiam & tolerantiam passionum & exhor-
 tationem. Tertiò, ut Dei ministros, etenim debet esse
 spiritualis, non temporalis: ut patiamur propter Deum,
 non propter Mundum. Quarto, in malâ Patien-
 tiâ, quia debet esse Patientia finalis, non unius aut
 alterius annorum; sed per totam vitam ad mortem
 usque durare & perseverare debet: *Qui sustinuerit* *Matt. 6.10.*
crucem suam usque in finem (scilicet patienter ferendo adversa) hic
salvatus erit.

Denique, optimus est modus hanc exercendi vir-
 tutem, qui eruitur ex figurâ aut hieroglyphico Pa-
 tientie. Depingitur quædam Mulier, manu sinistra
 tenens facem ardentem, cuius liquefactæ ceræ gut-
 tæ in brachium dextrum defluere cûrat. Vellet ba-
 rucunda induta est: agnum gerens in brachio, in ore
 corollam, facie decora: præterea cunctis pectus, &
 humeribus alas habet appositas. Hæ sunt conditiones
 Patientie. Debet esse instructa innocentia vitæ,
 castitate, silentio & lætitiâ: semper spectans
 ad templum exemplum Crucifixi, & vitæ futuræ
 gloriam.

CAP. XVI.

De Virtute Perseverantie.

Perseverantia est persistencia in operibus virtuosis *q. 137. a. 16.*
 usque ad finem. Est virtus quædam particularis,
 consistens ad supportandam difficultatem, quæ in quo-
 libet opere bono ex temporis diurnitate generatur.
 Pars III. Unde,

Unde, quemadmodum proprium officium Temperantiae est moderari appetitum delectabilis; & proprium officium Fortitudinis est moderari Timori in periculo mortis; ita proprium huius virtutis munus est moderari & supportare tedium & fastidium, quod actione virtuosâ ex longitudine & diuturnitate temporis provenit. Quapropter, itaquam virtus secundaria, reducitur ad Fortitudinem: nam, sicut haec elicit & sustinet difficultatem in periculis mortis; ita Perseverantia sustinet difficultatem, quae ex duratione operis suboritur.

2. Materia & objectum proprium huius virtutis est opus ut diuturnum, in quolibet opere virtuosâ. Velut opus, ut vile, est objectum Humilitatis: opus, ut acceptum, objectum Obedientiae: ut magnum, Magnanimitatis: ut forte, Fortitudinis.

3. Actus principales huius virtutis sunt duo. Primus est, perseverare in eodem virtutis actu ad finem usque, conformiter convenit rectae rationi, sine morositate & variatione. Secundus est, superare fastidium & tedium ex diuturnitate temporis in tali actu proveniens.

4. Causa Perseverantiae in operibus est animi Constantia, persistere in eadem opinione, secundum rectam rationem. Unde à S. Bernardo appellatur *Filia Constantiae*, Soror Patientiae: *Constantia Estia*, & *Soror Patientia*.

Epist. 129.

Effectus, juxta eundem S. Doctorem, sunt, coronare & dare ultimam perfectionem operi, & esse causam meriti, & praemij. Est virtutum coronatio consummatio, nutritrix ad meritum, mediatrix ad praemium.

5. Perseverantia, ut supra dictum est, duplex est usque ad finem operis, & usque ad finem vitae. Utraque omni diligentia & cura exercenda est, & una elicitur alterius; quia ex vita virtuosâ, aut cum perseverantia peracta sequitur etiam, ut quis bene, & in gratia Deo moriatur.

1. Cor. 9.

Modum perseverandi docet nos Apostolus: *Currite, ut comprehendatis*. Particula illa (*scilicet*) significat

Perseverantiam : Sic curruis , id est , perseve-
rante curru. Nam , ut optimè ait D. Bernardus : *Epist. 159.*
... Christum sequi , si non contingat con-
... De curru (subiungit Anselmus) credendo ,
... Amando , corpus affligendo , & benè ope-

Considera , quandò perficis opus aliquod virtuo-
... qua ratione in fine manu recipies palmam ,
... eterna cingerur corona in fine , in fine obti-
... virtutis meritum , assequeris præmium & gau-

Neque contentus sis Perseverantia , virtute natu-
... cerce quoque insulam , virtutem supernatu-
... perseverando ad finem operis usque , non
... honestate virtutis ; verum etiam propter
... Dei , propter voluntatem Dei , propter exem-
... Christi.

CAP. XVII.

De Virtute Temperantia.

Hæc virtus est moderatrix concupiscibilis circa
... gustus & tactus. Refrenat & com-
... affectum & appetitum interiorem delectatio-
... objecta sensibilia ad tactum & gustum per-
... : ne in horum usu homo transgrediatur recta
... regulam , secundum debitas circumstantias.
... namque sensibilibus , ut docet S. Thomas , se-
... naturam suam non est contraria Rationi , imò
... instrumentum ei ancillatur ad consequendum
... finem ; sed est ei contraria secundum ex-
... & secundum immoderantiam : qui excessus ,
... contrarius , temperatur & refrenatur a Tem-
... .

Et quemadmodum virtus Fortitudinis principa-
... animam contra maxima terribilia ; se-
... , contra minora ; ita virtus Temperantia
...
O 2